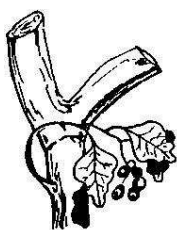
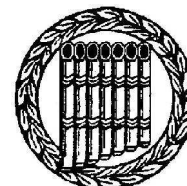

PROGRAM VZÁJEMNÉHO POZNÁVÁNÍ ROVERŮ A OLDSKAUTŮ

Náčelnictvo kmene zahájilo s Roverským odborem Junáka (ROJ) otevřený dialog, který má přispět ke vzájemnému poznávání činnosti obou věkových skupin. Setkání se uskutečnilo již několik, vzájemné návštěvy NOS a ROJ, účast našich zástupců na roverské poradě, proto jsme toto téma zařadili i do programu WLŠ. Přijela nás navštívit ses. Míla Fousková, členka ROJ.

Na programu byla informace o situaci roveringu, pokus o vytvoření společné charakteristiky a volná rozprava o vzájemných možnostech poznávání RS a OS a perspektivě činnosti obou věkových skupin a vytvoření programu pro postupné přibližování jejich „světů“

Současný stav roveringu.

Roverské kmeny jsou součástí středisek, nebo tvoří malé skupiny (družiny) v oddílech. Vrcholovým, výchovným orgánem je ROJ, který organizuje společné akce pro rovery a rangers. (Kolem názvu rangers je vedena podobná dlouhodobá rozprava jako probíhá o úpravě názvu ve kmeni OS.) Jako věková kategorie začíná rovering 15 lety a končívala 18 lety. Dnes se horní hranice prodloužila až do „99“ let, což je právě jedním z důvodů zahájeného dialogu. Jedním z řešení by bylo, aby starší část byla ochotná svůj program realizovat ve kmeni dospělých.

ROVERSKÁ PORADA 2006

Na konci března 2006 se čeští R+R setkali v Pardubicích na již páté celostátní poradě. Konala se po několikaleté odmlce a byla: docela jiná, než jakými byly všechny porady předcházející. Koncem května se konala naše pravidelná porada kmene dospělých, můžeme si proto trochu porovnat program i ducha obou porad.

Roverská porada byla obnovena po několika letech a účastnila se ho tentokrát jenom „mladá roverská generace“. Zhruba šedesát účastníků z různých kmenů po celé České republice se ocitlo ve škole v Pardubicích, kde už je očekávali členové roverského odboru a servis team z pardubického roverského společenství kmene Pars.

Prvním úkolem nás účastníků připravených na intelektuální výkony a náročné debaty bylo vytvořit dlouhého hada a postupně se proplazit mezi nohama všech ostatních. Jednoduchá hra našich vlčáckých a světlušáckých let nabyla ve velkém počtu lidí nezvyklých dimenzí psychické (neskácet se smíchy) i fyzické náročnosti. Vedlejším užitečným cílem hry bylo pravděpodobné vytržit školní chodbu, což se nám, myslím dobře povedlo. Následovalo ještě několik seznamovacích her.

O čem se jednalo

V kruhu ze židlí nás Permoník seznámil s průběhem celého víkendu. Svoje povídání začal o metodě Open space, podle které měl celý víkend proběhnout. Program probíhal v sekcích nebyl pevně určen, podnět k němu dávali sami účastníci, kteří vystoupili s určitým tématem a vybrali si čas, kdy o něm chtějí s ostatními diskutovat. Doba jedné

sekce byla hodinu a půl. Účast nebyla povinná, kdokoli a kdykoli mohl odejít a připojit se k jiné sekci, nebo se věnovat jiné činnosti.

Na program se dostala aktuální témata, která pálí roverskou veřejnost. ■ zakládání roverských kmenů ■ Rovernet ■ Kapka ■ Rover connection ■ ukončení roverského věku a přechod do kmene dospělých ■ strategie roveringu na dalších pět let ■ burza nápadů ■ roverské cestování ■ roverské tábory ■ sjednocení hradeckého roveringu ■ tvorby roverského handbooku ■ zahrnutí problematiky roverů do vzdělávání vůdců oddílů ■ záchranný kruh pro roverské kmeny. Podrobněji na internetu:

www.skaut.cz/rovetnet

Dalším naším úkolem bylo okomentovat, témata které vytvořily jednotlivé sekce a stanovit postup a časový plán projektu.

Roverská porada končí, spousta účastníků si odnáší pozitivní motivaci k další práci, radost ze setkání s ostatními a náročný úkol, ke kterému se v nestřeženém okamžiku přihlásila. Tento víkend měl sloužit k nastartování další činnosti. Konec je konec a naopak, tedy vlastně také začátek. Odnášíme si nadšení i obavu zda jej neztratíme.

Roverská i skautská veřejnost může do příštího setkání sledovat naši práci na projektech na Rovernetu.

Když dělají dva totéž

Práce v sekcích je obdobou našich koutů na kmenové poradě. Roveři k nim přistupují s větší hravostí, s větší volností při výběru témat. Pravděpodobně bez tvrdých neoblomných „kamenných“ velmi konzervativních názorů pokročilejšího věku těch kteří mají vždy svou pravdu a nic než pravdu.

Jak dlouho ještě bude současná mládež vychovávána pro budoucnost starými metodami ?

NAUČÍME SE CHÁPAT ROVERING ?

Tematický večer o přibližování „světů“ roverů a oldskautů.

Rozprava na tematickém večeru na WLŠ byla široká a názorově pestrá. V jejím průběhu byly účastníky vyslovovány různé názory a navrhována různá řešení. Tento soubor názorů není komplexní či systémový, odpovídá často protichůdným postřehům a zkušenostem účastníků z jejich středisek. Přesto jsou velmi cenná, protože vyvěrají z upřímnosti a snahy o pozitivní řešení.

Symbolická řeka Skauting

Roveři vytvořili docela zdařilý model celoživotního skautingu. Připodobnili jej k řece. Klidný tok za pramenem představuje poklidnější období vlčet a světlušek, následné meandry představují živější úsek skautů a skautek, vodopády symbolizují nejživější a nejživelnější životní úsek členů skautského hnutí roverů. Úsek peřejí naznačují postupný útlum postroverské životní dráhy, klidné vody řeky mají pak symbolizovat klidné, a snad i

moudré období posledního úseku života skauta, oldskautství. Každá symbolika představuje spíše touhu idealizovat jednotlivé etapy, zapomíná však na to, že i v poslední životní etapě existují konzervativci všech odstínů, i nezkrotní bouřliváci, či nesmiřitelní až kamenní, např. k organizačním změnám, nejmírnějším modernizacím výchovného programu, či k úpravám kroje.

Charakteristika roveringu

Účastníci WLŠ se pokusili pod vedením Míly sestavit charakteristiku RS z jejich pohledu (zkušeností). Výsledkem je tento soubor. Rovering je vícevěková kategorie, která pracuje týmovým systémem. Ve svém programu užívá: ■ zátěžové (adrenalinové) činnosti ■ prožitkovou metodiku ■ poznávací činnosti ■ zábavné činnosti ■ službu a ochotu pomáhat ■ pěstování přátelství a šance pro partnerství ■ vyhledává si další vlastní smysluplnou náplň života a tím přispívá k budoucnost skautingu ■ veškerou vykonávanou činnost by bylo možné shrnout pod společný název poutnictví.

Zdá se, že tento pokus o definování RS je ze systémového hlediska dost zdařilý. Další studií byl pokus o vzájemné porovnání charakteristik RS a OS. Účastníci rozpravy se nemohli shodnout na označení příslušníků kmene dospělých (navrhli původně „oldík“, dodatečně dospělý skaut).

RS		OS
poutník	⇔	životní styl
mladý věkem	⇒	mladý duchem
služba	⇒	služba
samostatnost	⇔	soběstačnost
hledá hodnoty (cestu)	×	ví, co chce
odpovídá za sebe	×	odpovídá za druhé
hledá stupnici hodnot	×	má stupnici hodnot
kritické myšlení	×	ustálené hodnoty
chce vyniknout	⇔	touží po uznání
tendence k aktivitám	×	sklon k pohodlnosti
???		cilevědomost

Přednesené charakteristiky RS a OS

Období roveringu lze rozdělit na dvě věkové skupiny s odlišným systémem řízení.

- skupinový, pro věk 14 až 19 let
- individuální, pro vyšší věk.

Pro oldskauty takovéto dělení nemáme, činnost celého věkového intervalu probíhá v klubech, je diferencována spíše věkovou skladbou, tradicemi jednotlivých klubů a fyzickými i duševními dispozicemi jeho členů. Z těchto důvodů tento systém nikterak nebrání vstupu roverů do kmene dospělých. Naopak jim umožní realizovat jakýkoliv jejich vlastní program. To proto upřednostňuje spíše skupinový vstup do kmene dospělých před vstupem jednotlivců do stávajících klubů.

Aby bylo možné výstupy z rozpravy využít v programu vzájemného přibližování, pokusím se je uspořádat do tří okruhů: na pozitiva (příznivé faktory), negativa (nepříznivé faktory) a navržená řešení.

Positiva

Skutečnosti, které by mohly přiblížit světy RS a OS a přispět, případně usnadnit roverům vstup do kmene dospělých

- roveři mají svou „imič“
- roveři mívají vlastní program pomoci oddílům
- kmen dospělých má vybudovanou vlastní úplnou organizační síť
- čas od času se daří společná setkání s účastí roverů a oldskautů.

Negativa

- chybí vzájemná informovanost o činnosti
- skupiny navzájem nevědí, co druhá strana podniká
- chybí vzájemná komunikace mezi RS a OS (často nechtějí o sobě ani slyšet)
- částečně je problém také v názvu „old“
- vznikají časté nedostatky v komunikaci (šumy), dezinformace typu „OS chce z Junáka odejít“, Junák o OS nestojí, chce, aby kmen odešel
- některé názory o druhé straně nepřispívají ke vzájemnému porozumění
- mnohé kluby a činovníci kmene dospělých jsou příliš konzervativní, odmítají roverům vstup do kmene
- př. netolerance: „ať si RS založí junior klub, my je tu nechceme“
- padl i velmi krajní, nedomyšlený a nekonceptní názor, „možná, že by bylo nejlepší nechat oldskauty vymřít.“

Naurhovaná řešení

- přibližování je běh na dlouhou trať
- pomohou spíše neformální než formální (shora organizované) akce
- přiblížení nelze vytvářet pouze legislativními akty
- je nutné vytvořit dostatečný prostor pro rovery v kmeni dospělých
- roveři musí od počátku v kmeni dospělých získat dodatečnou autonomii
- přínosy asi leží v neformálních opatřeních
- je nutné využívat dobrých výsledků ze společných úspěšných akcí
- kmen dospělých by měl být alespoň neformálně (metodicky) chápán jako skupina více věkových kategorií
- činnost by neměla být klubům předepisována, měla by být ponechána volbě klubu, ale měla by být zprostředkovávána výměna názorů i programů.

Závěrem

Několikrát a v několika obměnách bylo vysloveno: „Proč se asi světy RS a OS neznají“? Možná, že není až tak důležité proč, jako spíše co uděláme proto, aby to přestalo platit. Snad jsme vykročili tou správnou nohou, aby se to změnilo.